

kr. og udgifterne godt 2 900 mill. kr. Der skulle herefter i dette finansår blive *en merindtægt på formentlig ca. 200 mill. kr.*

I første omgang virker det utvivlsomt overraskende, at tallet for pengeopsugning over statsdriften skulle være mindre end i fjor, da den var godt 300 mill. kr. Her må nu for det første peges på, at i statsindtægterne, der anslås til godt 3 100 mill. kr., er *den bundne opsparing ikke medregnet*. Den er jo rent statsfinansielt en slags lånetransaktion, idet pengene senere skal tilbagebetales, men udfra synspunktet begrænsning af købekraften må den naturligvis tages med, selvom bunden opsparing på de større indkomster naturligvis har mindre effekt end de fleste skattetyper. Den bundne opsparing vil i finansåret 1951—52 formentlig indbringe op imod 230 mill. kr., deraf 25 mill. kr. fra selskaber og resten fra personer. Af dette beløb kan banker og sparekasser tilbageholde ca. 155 mill. kr., resten indgår i nationalbanken. Det må så blot for fuldstændighedens skyld tilføjes, at i disse tal er ikke medregnet anden rate af den bundne opsparing, der i disse dage færdigbehandles på rigsdagen; denne rate, der vil andrage ca. 130 mill. kr., forfalder først i april næste år og hører derfor til finansåret 1952—53.

Tager man den bundne opsparing i betragtning, er den begrænsning af borgernes disponible købekraft, der kan ventes i 1951—52, lidt større end i fjor. Men forøgelsen er ikke stor i forhold til de meget betydelige skatteforhøjelser, der har fundet sted. Forklaringen er naturligvis at søge i den forøgelse af statens udgifter på godt 400 mill. kr., som man i øjeblikket må regne med.

Spørger man om årsagerne til denne *stærke forøgelse i statsudgifterne*, er svaret i og for sig simpelt. Der er to årsager, nemlig de forøgede forsvarsudgifter og løn- og prisstigning. Forøgelsen af udgifterne til *forsvar og civilforsvar* kan anslås til omkring 250 mill. kr. Men dertil kommer, at man må regne med en forøgelse i statsudgifterne på grund af *højere lønninger og højere priser* på alt, hvad staten skal købe til drift og anlægsvirksomhed. Denne stigning kan naturligvis ikke angives med noget, der ligner nøjagtighed, men den bliver sikkert i hvert fald et par hundrede millioner kroner i forhold til det foregående finansår. Finansloven for 1951—52 er jo udarbejdet sidste sommer, nærmere bestemt i juli—august 1950. Allerede dengang måtte man naturligvis budgettere med noget højere lønninger og priser end dem, der gjaldt i 1951 som gennemsnit. Dertil kommer imidlertid, at man i dag må regne med en forøgelse på ca. 180 mill. kr. i forhold til finanslovens tal på grund af stigninger i lønninger og priser siden juli—august i fjor. Der er så regnet